

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА
ПЕТТИ ОДДЕЛ

ОДЛУКА

Жалба бр. 41669/05

Ванчо ДИМИТРОВ Против Република Македонија

***Напомена:** Македонскиот превод на текстот на одлуката на Европскиот суд за човекови права е исклучиво информативен и од него не произлегуваат никакви права и/или обврски. Единствено официјалниот текст на одлуката на Европскиот суд за човекови права на англиски и/или француски јазик, објавена од страна на Судот е автентичен и се смета за оригинал. Не е дозволено објавување на овој превод на било каков начин без претходна дозвола од страна на Министерството за правда на Република Македонија, освен во случај доколку се користи за информирање.*

ДИМИТРОВ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

Европскиот Суд за човекови права (Петта секција) заседавајќи на 13 Ноември 2008 година во Совет составен од:

Peer Lorenzen, *Претседател*,
Karel Jungwiert,
Renate Jaeger,
Volodymyr Butkevych,
Mark Villiger,
Isabelle Berro Lefevre,
Мирјана Лазарова Трајковска, судии и
Claudia Westerdiek, *секретар на советот*

Земајќи ја во предвид жалбата, поднесена на 27 Октомври 2005 година,

Земајќи ја во предвид декларацијата поднесена од страна на Владата на 9 Јуни 2008, со барање до Судот да ја симне жалбата од листата на предмети , како и одговорот на жалителот на таа декларација,

По советувањето, одлучи како што е наведено подолу:

ФАКТИ

Жалителот, г-дин Ванчо Димитров, е македонски државјанин кој е роден во 1956 и живее во Делчево. Македонската Влада (“Владата“) е застапувана од страна на својот Агент, г-ѓа Р. Лазареска Геровска.

Фактите на предметот, онака како што се доставени од страните, можат да се сумираат по следново, и тоа:

На 27 Јуни 1990, жалителот поднел граѓанска тужба за поништување на одлуката за неговото отпуштање од работа од страна на неговиот работодавач. Неговото тужбено барање било конечно одбиено откако предметот бил во пет наврати преотваран. Последна донесена одлука по предметот била одлуката на Врховниот суд од 9 Март 2005 година, доставена на жалителот на 9 Мај 2005 година.

ЖАЛБЕНИ НАВОДИ

Жалителот се жалеше по членот 6 и 8 од Конвенцијата за неразумната должина на постапката. Тој исто така се жалеше дека, судиите кои постапувале во неговиот предмет им недостасувала потребна непристрасност и дека, вештачењата на вештаците одредени од страна на судот не биле објективни.

ПРАВО

1. Жалителот се жалеше во врска со должината на постапката. Судот смета дека овој жалбен навод врз основа на челнот 6 став 1 од Конвенцијата е основан, истиот пропишува:

Член 6 став 1

“ Во определувањето на неговите граѓански права и обврски..секој има право на..судење во разумен рок од страна на...трибунал...”

Со писмо од 9 јуни 2008 Владата го информираше Судот дека тие предлагаат унилатерална декларација со цел, разрешување на прашањето покренато со овој дел од жалбата. Тие понатаму побараа од Судот да ја одбие жалбата во согласност со член 37 од Конвенцијата.

Декларацијата гласи како што следи:

“ ... Владата оттука би сакала да изрази – по пат на еднострана декларација - признание дека во посебните околности на односниот случај, должината на домашната постапка не ги исполнува барањата за “разумен рок“ , пропишани со членот 6 став 1 од Конвенцијата. Согласно тоа, Владата изразува подготвеност да му плати на жалителот сума од 2.030 евра (две илјади и триесет). Според Владата, оваа сума би претставувала соодветен надомест и доволна компензација за обжалената должина на односната постапка, и оттука разумна сума во односниот случај во светло на праксата на судот. Оваа сума служи да ја покрие секоја материјална и нематеријална штета како и трошоците и ќе биде ослободена од било кои даноци кои можат да се применат. Оваа сума ќе биде наплатлива на сметка на жалителот во рок

ДИМИТРОВ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

од три месеци од датумот на известување за одлуката согласно членот 37 став 1 точка в од Конвенцијата ... Во светло на погоре наведеното и во согласност со членот 37 став 1 точка (в) од Конвенцијата, Владата би сакала да сугерира дека околностите на конкретниот случај му дозволуваат на Судот да донесе заклучок дека “од било која друга причина“ повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата. Дополнително не постојат причини од генерален карактер, така како што е дефинирано во членот 37 став 1 in fine, кој би барал понатамошно испитување на случајот по сила на таа одредба. Оттука, Владата го поканува Судот да ја одбие жалбата од својата листа на предмети.“

Со писмо од 25 Јули 2008, жалителот го изразил својот став дека сумата спомената во декларацијата на Владата е неприфатливо ниска.

Судот забележува дека, странките не биле во можност да се согласат на условите од пријателската спогодба во случајот. Тој повторува дека, според членот 38 став 2 од Конвенцијата, преговорите за пријателско спогодување се доверливи и дека членот 62 став 2 од Деловникот на Судот понатаму пропишува дека, во спор не може да има повикување ниу потпирање на ниедна писмена или усна комуникација ниту понуда или спогодување, сторени во рамките на обидот за пријателска спогодба. Сепак, декларацијата е поднесена од Владата на 9 Јуни 2008, надвор од рамките на преговорите за пријателско спогодување.

Членот 37 од Конвенцијата пропишува дека, може да се донесе одлука за одбивање на жалбата од листата на предмети во секоја фаза од постапката, каде околностите водат кон еден од заклучоците наведени под (а), (б) или (в), од ставот 1 на тој член. Членот 37 став 1 (в) му овозможува на Судот да ја тргне жалбата од својата листа на нерешени предмети, доколку:

“ од било која друга причина утврдена од страна на Судот, повеќе не е оправдано испитувањето на таа жалба.“

Судот исто така потсетува дека во одредени околности, може да одбие жалба според членот 37 став 1 точка (в) врз основа на

ДИМИТРОВ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

еднострана/унилатерална декларација од тужената Влада, дури и доколку жалителот сака испитувањето на жалбата да продолжи.

На крајот од овие гледишта на Судот, Судот ќе ја испита внимателно декларацијата во светло на принципите кои произлегуваат од неговата пракса, особено пресудата *Tahsin Acar (Tahsin Acar v. Turkey (GC))*, по. 26307/95, ставови 75-77, ECHR 2003- VI).

Судот ја утврдил во бројни случаи, вклучувајќи ги и оние против Република Македонија, судската пракса што се однесува на жалбените наводи за повреда на правото на судење во разумен рок (види *Марковски против Република Македонија*, по. 22928/03, 2 Ноември 2006 и *Зибери против Република Македонија*, по. 27866/02, 5 Јули 2007).

Имајќи ја во предвид природата на признанијата содржани во декларацијата на Владата, како и висината на надоместокот која се предлага - кој е компатибилен со сумите кои се доделуваат во слични случаи – Судот смета дека повеќе не е поравдано да се продолжи со испитување на жалбата (член 37 став 1 точка в).

Дополнително, во светло на горните констатации, и особено имајќи ја во вид јасната и екстензивна судска пракса на оваа тем,а Судот е задоволен дека почитувањето на човековите права, така како што е дефинирано во Конвенцијата и нејзините протоколи, не бара продолжување на испитување на жалбата во овој дел (член 37 став 1 in fine). Следствено, треба да се одбие од листата.

2. Жалителот понатаму се жалел дека, судовите своите стојалишта ги основале на необјективните вештачења на вештите лица одредени од судовите.

Судот ги испита и останатите жалбени наводи поднесени од жалителот. Сепак, имајќи ги предвид сите доставени докази кој му беа на располагање, како и прашањата кои се под негова надлежност, Судот утврди дека, жалбени наводи на жалителот не биле основани. Следи дека,

ДИМИТРОВ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - ОДЛУКА

овој дел од жалбата мора да биде одбиен согласно членот 35 ставовите 3 и 4 од Конвенцијата.

Од овие прчини, Судот едногласно

Ги зема во предвид, условите во декларацијата на тужената Влада во врска со должината на постапката обжалена согласно членот 6 став 1 од Конвенцијата;

Одлучи да ја тргне жалбата од својата листа на нерешени предмети во делот кој се однесува на горните жалбени наводи, а согласно членот 37 став 1 точка (в) од Конвенцијата;

Го прогласува остатокот од жалбата за недопуштена.

Claudia Westerdiek
Секретар

Peer Lorenzen
Претседател